

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil bede fru Elisabeth Arnold ikke kun se på teksten, men også høre, hvad der siges i debatten, og begrebet valgkampe går på valgkampe, men der er forskel på folketingsvalgkampe og folkeafstemninger. Jeg tror, der er en forståelse for i Folketinget, at der er en forskel dér, og det er derfor, det kunne være problematisk, hvis man sagde, det var ét, for det er det ikke. Det er det første, jeg godt vil bede om.

Det næste, jeg godt vil bede om, når det drejer sig om første pind, er, at det godt kan være, det er nye områder, der dukker op, men ikke overalt, og vi er jo nogle politiske partier, der i hvert fald har betragtet tilsvarende arbejde, som i dag er i ministeriets regi, som vores partiarbejde.

Endelig det sidste, nemlig tilkendegivelsen af, at det er en blankocheck. Jeg synes ikke, at regeringen skal sige, det er en blankocheck. Jeg synes, regeringen skal lave det arbejde, som Folketingets flertal på et tidspunkt vedtager at den skal lave.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Fru Elisabeth Arnold siger, at embedsmændene skal tage hensyn til sandheden, og det er den, de skal komme med, og så er den ikke længere. Ja, det er det, men så enkelt er det vel ikke.

I forbindelse med eurokampagnen kom Økonomiministeriet og Finansministeriet med en meget tyk rapport på 500-600 sider: »Danmark og euroen«. Det kunne også diskuteres, men det er sådan noget, som ministerier kommer med.

Men når de så går videre, og Økonomiministeriet kommer med sådan en pjece med en, jeg havde nær sagt skuespiller, men en kendt – hvad er den store forskel? – nemlig Matadors moder, på forsiden og skriver om, hvordan forsiden og bagsiden ser ud på mønterne, det var vist bagsiden og forsiden, og begynder at tale om, at det er på bagsiden, der er noget med EU, men på forsiden er dronningen – i Tyskland siger man omvendt, ikke sandt? – og alene fremhæver de positive ting, men ikke de betænkeligheder, som f.eks. vismændene fremhævede, så er det jo ikke hele sandheden. Så er det et fordrejet billede, og sådan noget skal embedsmænd og et ministerium holde sig væk fra. Det hører partierne til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tager ordet, fordi jeg synes, fru Elisabeth Arnolds respekt for Folketinget som institution er falmet betragteligt i forhold til det, jeg ellers har hørt fra fru Elisabeth Arnold og fra radikal side, altså at sådan noget med den vedtagelse dér er bare noget, regeringen kan hoppe op og falde ned på, og det dér med, hvordan man ønsker at bruge de midler, der afsættes til oplysningsvirksomhed, kan de sådan set selv finde ud af. Det er sådan stilen fra fru Elisabeth Arnold, når vi diskuterer de her ting.

Derfor føler jeg anledning til at spørge fru Elisabeth Arnold: Når jeg nu står her med et sæt pjecer i den ene hånd og én pjece i den anden og så prøver at kigge på indholdet af de her pjecer, hvad er forskellen så? Jo, de her pjecer herovre – der er 6 stk. i den her lille håndfuld – omhandler, hvorfor man skal stemme ja til euroen, fortræffelighederne ved euroen. Den her pjece herovre omhandler argumenter for, at man skulle stemme nej.

Men det er ikke den eneste forskel på de her to ting, jeg har i hænderne. Forskellen er også, at de herovre er betalt over Udenrigsministeriets budget som udenrigsministerens bidrag til, hvorfor man skal stemme ja. Den herovre er betalt af Dansk Folkepartis partibudget. Der er altså en væsentlig forskel ikke bare i indhold, men også i, hvem der har lov til at betale for de her ting.

Kan fru Elisabeth Arnold ikke godt se, at der er et problem her? Og det er noget af den problemstilling, vi forsøger at diskutere her i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til hr. Aage Frandsen: Jeg lytter også, og jeg er godt klar over, at hr. Aage Frandsen selv lægger en fortolkende forskel ind i ordet valgkamp, at der er forskel på en folketingsvalgkamp og folkeafstemningskampagner. Det anerkender jeg fuldt ud. Jeg lytter også. Jeg er også godt klar over, hvad hr. Aage Frandsens dagsorden er.

Derfor vil jeg sige: Blankocheck til regeringen? Man beder regeringen om at præcisere grænserne for, hvor nogle aktiviteter skal gå, og vi ved alle sammen gennem den lange diskussion, vi har haft i dag, at de grænser næsten er umulige at trække.

Der kommer måske en dag en ny regering. Det gør der under alle omstændigheder efter